



روز دوم، دوم ماه رمضان ۱۳۸۸
مجله توزیع: واحد قرآن و عترت معاونت دانشجویی
فرهنگی دانشگاه علوم پزشکی قزوین



حدیث حضرت زهرا (س) فرمودند:

کسی که عبادت های خالصانه خود را به سوی خدا فرستد، پروردگار بزرگ برترین مصلحت را به سویش فرو خواهد فرستاد. (بحار الانوار، ج ۷۰، ص ۲۴۹)



ماه شب زنده داری عَشاق
راه برگشت هر پشیمان است.
شب قدرش، سلام بر مهدی
مشرق ماهتاب قرآن است

ماه تعطیل قهر و حرمان است
ماه اشک و خروش و ناله و آه
روزی پر فیض نیمه آن است
مغرب آفتابِ عمرِ علی

ماه محکم آشناییها
ماه بیدار باش وجدان است
عید مسعود زاد روز حسن
تا به فجرش، که نور باران است

خلوتگه راز/ حسان

نمایی درباره روزه

بهترین چوب، مرغوب ترین چوب اگر به یک جعبه کبریت بکشیم روشن نخواهد شد، اما یک چوب کبریت هر چند نامرغوبترین باشد گاه با یکبار کشیدن شعله کشیده روشن می شود، چرا؟

چون چوب کبریت برخلاف چوبهای دیگر چیزی در سر دارد. برادر! خواهر! مهم نیست کیستیم یا با کدامین رشته و مدرک و تحصیل، مهم آن است که چیزی در سر داشته باشیم. و اگر داشته باشیم با رسیدن به رمضان و یا قرآن و یا هر چیز محترم و مغتیم و مبارک دیگر روشن می شویم، وگرنه هزاران رمضان می آید و می رود و ما بر همانیم که بودیم و آن چیزی که باید در سر داشت، پاکی و طهارت است.

یعنی دل پاک، ذهن پاک، پاک از همه کدورت ها، کینه ها، بغض ها، غضب ها، حسادت و نامردی و نامردمی ها. و تا این پاکی حاصل نشود هرگز قرآن و آیه های آن، رمضان و روزها و روزه های آن بر دل ما نخواهد نشست، و اگر ننشیند همچنان بی مقدار و بی بهاییم.

ماجرای شاگرد کوزه گر را شنیده ای که مغازه ای زد و کوزه گری را به راه انداخت، روزی میخواست لعاب کاری کند

اما بیچاره هر چه می کرد لعاب ها بر کوزه ها نمی نشست، روزی به نزد استاد خود رفت و ماجرا را باز گفت، استاد کوزه گر، تبسمی کرد و گفت: همان کوزه را بیاور و آورد اما پیش از آنکه بر آن لعاب ریزد کوزه را فوت داد و با فوتهای خود گرد و غبارها را از کوزه دور ساخت و آنگاه لعاب را بر آن ریخت و چه خوش نشست. و ما همان کوزه ایم و هوس ها و هوی ها همان غبارها:

آیات قرآن که همان لعاب هاست بیاییم تا فوت نکرده ایم فوت کنیم که: والله یحبو ماه مبارک رمضان ماه فوت کردن است، المتطهرین (توبه / ۱۸)

منبع: بروشور بامن بیا حجت الاسلام محمد رضا جلد ۲





دعای روز دوم

اللهم قَرِّبْنِي فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ وَجَنِّبْنِي فِيهِ مِنْ سَخَطِكَ وَنَقِمَاتِكَ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِقَاءَهُ أَيَّتَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

خدایا نزدیک کن مرا در این ماه به سوی خوشنودیت و برکنارم دار در آن از خشم و انتقامت و توفیق ده مرا در آن برای خواندن آیات قرآن به رحمت خودت ای مهربانترین مهربانان.

امام باقر علیه السلام فرمود: نگوئید این است رمضان، و نگوئید رمضان رفت و یا آمد، زیرا رمضان نامی از اسماء الله است که نمی‌رود و نمی‌آید که شیء زائل و نابود شدنی می‌رود و می‌آید، بلکه بگوئید ماه رمضان، پس ماه را اضافه کنید در تلفظ به اسم، که اسم اسم الله می‌باشد، و ماه رمضان ماهی است، که قرآن در او نازل شده است، و خداوند آن را مثل و عید قرار داده است همچنانکه پروردگار بزرگ عیسی بن مریم (سلام الله علیهما) را برای بنی اسرائیل مثل قرار داده است، و از حضرت علی بن ابی طالب (علیه السلام) روایت شده که حضرت فرمود: «لَا تَقُولُوا رَمَضَانَ وَلَكِنْ قُولُوا شَهْرَ رَمَضَانَ فَإِنَّكُمْ لَا تَدْرُونَ مَا رَمَضَانَ» (۲) شما به راستی نمی‌دانید که رمضان چیست (و چه فضائلی در او نهفته است).

اول به وجود پالت آن بگهناه	بانت قریب او بگو یا الله
دوم به رسول حق جمیع حسنات	بفرست مسلمان به محمد صلوات
سوم به علی محسن ابرار حیات	بر حضرت فاطمه نگارش صلوات
چهارم به حسن منشاء خیر و برکات	بفرست به خونی دل دما در صلوات
فهرم به حسین دین قتل العبرات	بر کرب و بلا و اهل بیتش صلوات
برهشت امام کمرو و وجود و برات	بر کرب و صاحب الزمان کو صلوات



واژه رمضان و معنای اصطلاحی آن

رمضان از مصدر «رمض» به معنای شدت گرما، و تابش آفتاب بر رمل... معنا شده است، انتخاب چنین واژهای برآستی از دقت نظر و لطافت خاصی برخوردار است، چرا که سخن از گداخته شدن است، و شاید به تعبیری دگرگون شدن در زیر آفتاب گرم و سوزان نفس و تحمل ضربات بی امانش، زیرا که رمضان ماه تحمل شدائد و عطش می‌باشد، عطشی ناشی از آفتاب سوزان یا گرمای شدید روزهای طولانی تابستان. و عطش دیگر حاصل از نفس سرکشی که پیوسته می‌گذارد، و سوزش برآستی جبران ناپذیر است. در مقایسه این دو سوزش، دقیقاً رابطه عکس برقرار است، بدین مفهوم که نفس سرکشی با چشیدن آب تشنه‌تر می‌گردد، و هرگز به یک جرعه پسند نمی‌کند، و پیوسته آدمی را در تلاش خستگی ناپذیر جهت ارضای تمایلات خود و می‌دارد. و در همین رابطه است که مولوی با لطافت هرچه تمامتر این تشبیه والا را به کار می‌گیرد و می‌گوید: آب کم جو تشنگی آور به دست تا بجوشد آبت از بالا و پست تا سقا هم ریه‌م آید جواب تشنه باش الله اعلم بالصواب زین طلب بنده به کوی حق رسید درد مریم را به خرما بن کشید، اما از سوی دیگر، عطش ناشی از آفتاب سوزان سیری پذیر است، و قانع کننده. ۱-

بحار الانوار، ج ۹۶، ص ۳۷۷



مسابقه شماره ۲

به عزیزی که تا شماره آخر نشریه روزانه به تعداد بیشتری از سوالات پاسخ دهند جوایزی اهداء خواهد شد.

۲- نام چند شهر ایران که نام آنها در قرآن آمده است؟ (ذکر چهار مورد)

محل تحویل پاسخ ها - واحد قرآن و عترت، معاونت دانشجویی فرهنگی داخلی ۲۶۲
توجه: برای پاسخ تا آخرین روز ماه مبارک رمضان فرصت دارید.



دبیرخانه ی شورای عالی اقامه نماز

واحد قرآن و عترت معاونت دانشجویی، فرهنگی دانشگاه علوم

پزشکی قزوین

هیئت تحریریه: خانم ها پرستو حسینی - فاطمه رحمان پور

با نظارت: دبیر شورای عالی اقامه نماز دانشگاه

منتظر نظرات و پیشنهادات شما هستیم

